



Приликом утакмице Србија-Естонија 8. октобра на стадиону ЈНА, негде око двадесетог минута меча, на северној трибини, полупопуњеној промрзлим клинцима, појавио се крупан, средовечан, упадљиво истетовиран човек, који је убрзо почео да се пентра на ограду и из свег гласа прозива председника ФСС Томислава Караџића. На први поглед, ништа чудно.

Таквих скандирања је повремено на утакмицама репрезентације било и раније (поготово на северној трибини), али овог пута је било више него очигледно да је овај тип на утакмицу дошао искључиво због тога и јер је дотични са своја два компањона прозивање и вређање Караџића започињао готово сваких пола минута, а за ту специјалну прилику је имао спремљених и бар десетак нових песама и слогана. Пошто их је, као што рекох, било само неколицина, одмах је почео да се „умрежава“, тј. обраћа осталима на трибини тражећи да се сви окупе око њега и организују заједничко „навијање“. Прикључили су му се углавном само основци, који су с одушевљењем прихватили новог вођу, али је група непрестано расла и све више деловала у складу са вођином „визијом“. Током целог меча није започињао патриотске песме, али је зато свако спонтано певање истих, као и звиждање Стојковићу, обавезно користио како би у наставку лансирао свој „анти-Толерпертоар“.

Током целог меча није започињао патриотске песме, али је зато свако спонтано певање истих, као и звиждање Стојковићу, обавезно користио како би у наставку лансирао свој „анти-Толерпертоар“.

Сама игра и судбина репрезентације никога нису занимали, а вређање Стојковића и Караџића, уз бесмислено певање звездашких песама и вређање овога пута, зачудо, готово сасвим невиних „гробара“, постало је једина занимација пубертетских „навијача“ са севера, предвођених својим, више него очито плаћеним вођом. Не могу, наравно, тврдити да би уз нормалнију атмосферу на стадиону игра и резултат наше репрезентације били бољи, али сам скоро сигуран да Стојковић, који је у другом полувремену био управо на тој северној страни, не би добио онакав гол какав је добио. У

сваком случају, да је уследио у некој спортскијој атмосфери, пораз би свакако пекао мање. Овако се, уз понижавајућих 1:3 за Естонију, срамно завршила једна од најгорих утакмица у животу писца ових редова.

Но, као што знамо, невоља никад не долази сама, па су тако и ова лоша игра и непатриотско, клубашко навијање на утакмици репрезентације већ у недељу потпуно пали у засенак догађаја и сукоба приликом покушаја прекидања геј параде у Београду од стране неколико хиљада револтираних грађана. Напади на овакве „манifestације“ нису никаква новост у свету, нити је Србија једина земља у којој је дошло до инцидента. Маја ове године протестанти су напали параду у Литванији, Словачкој и Финској, док су је у Русији заједничким снагама спречили протестанти и полиција [\[1\]](#) [\[2\]](#). У Србији је међутим, спремност владе да се заштити „колону“ од стотинак хомосексуалаца и још пар стотина њихових пријатеља, рођака, ЛДП-оваца и антифаова, била толика да је заградила пола Београда и извела на улице 6000 полицајаца, жандармерију, хеликоптере и антитерористичке јединице.

Након што је мисија успела, парада одбрањена, демонстранти растерани или похапшени, а Хилари Клинтон отишла задовољна, остало је још само оправдати се пред српским јавним мњењем и објаснити зашто је било потребно у све то улазити, а противничку страну и све оне који нису желели да буду „поносни“ дискредитовати и обележити ореолом „хулигана“ и „државног непријатеља“.



Заиста је било истовремено и смешно и жалосно тих дана гледати дневнике РТС-а, вести Б92, или насловнице Блица, како у настојању да што више подрже ову црно-белу слику догађаја од недеље, тону све дубље и надмашују све оне „Слобине дневнике“ с краја деведесетих. Интервјуи са престрашеном радницом мобилног мамографа, приче о 60 % демонстраната који су „дошли из унутрашњости“, или патетична фарса са „мој Београд си дошао да ломиш“, код сваког нормалног човека који користи моћ рационалног мишљења могу само да изазову гађење и презир према медијима који пласирају овакву

плитку пропаганду у покушају да буђењем најнижих малограђанских страсти навуку мржњу према одређеној групацији. Нису се бирала средства приликом омаловажавања демонстраната, тако да је чак и Блиц, иначе познат по свом префињеном и подмуклом спиновању (за разлику од мање више отворено антисрпског Б92), одлучио да се обрачуна са „партиотизмом који нас кошта више од милион евра“ [3]. Међутим, оваква реакција медија углавном је изазивала контраефекат код гледалаца који су у последњим извештавањима препознали све оно што је Милошевићева „бастиља“ радила у својим најгорим тренуцима.

Оваква реакција медија углавном је изазивала контраефекат код гледалаца који су у последњим извештавањима препознали све оно што је Милошевићева „Бастиља“ радила у својим најгорим тренуцима.

Међутим...

Таман када сам помислио да онај п(л)аћеник с Естоније не може више да ми загорча живот и упропасти фудбалско вече, само четири дана касније, а два после параде, одлучио је да ме демантује, с тим што овога пута неће обрукати само северну трибину и једну групу Звездиних навијача, већ ће успети да баца љагу на комплетан народ, а поготово на смисао недељног патриотско-националног протеста, а српским (хмм?!) медијима и властима дати оно што су толико тражили. Да, да, то је био Иван Богданов, херој власти и њених медија, који је за режим учинио више и од мобилног мамографа и од Хомена и Дачића и од оног пандура који „брани свој Београд“.



То што је још исте вечери у дневнику, Предраг Страјнић, водитељ спортске редакције (пазите, спортске!) рекао како је догађај из Ћенове повезан са разбијањем геј параде два дана пре, само говори колико су режимски медији једва чекали овако нешто, колико им је ово било потребно и спасоносно. Нико се од њих није запитао да ли је бацање две

бакље у терен довољан разлог да се прекине утакмица или како је то изгледао „претрес“ италијанског обезбеђења ако је све оно што смо видели могло бити унето на стадион, и како је после напада на аутобус са нашим репрезентативцима и нереда у граду хулиганима уопште било допуштено да уђу на стадион... Не, то једноставно нису биле теме истраживања српских новинара. Ситуација је јасна: „Хулигани, екстремисти и фашисти, који неће да Србија уђе у ЕУ, након рушења Београда, одлучили су да поруше и Ћенову“. Повезивањем ова два догађаја, сва дотадашња пљувања и иживљавања режимских новинара су добила ветар у леђа, прича о забрани „екстремистичких“ и „десничарских“ организација добила је нову актуелност, а гнев бесног народа због бесмисленог прекида утакмице преусмерен је ка хулиганима, у које су, наравно, аутоматски убројани и сви противници одржавања геј параде, који су у недељу изашли на улице.

Једини проблем овде је то што ова два догађаја, осим временске блискости, немају готово никакве везе. Сама чињеница да је Богданов већ у суботу спаковао кофере и са другарима одлетео за Ћенову, говори да овај „десничар“, „националиста“ и „клерофашиста“ није у плану имао да оде ни на породичну шетњу, а камоли да покуша физички да спречава одржавање „параде“ у недељу. Он је имао свој циљ и своју „мисију“. Уосталом, сам је, правдајући се италијанској полицији, изјавио како нема ништа против Италијана, већ против српске репрезентације и како су мета његовог напада били Фудбалски савез Србије и голман Стојковић који је „издао Црвену Звезду“. [4] По новијим сазнањима, у све је умешан и извесни „Кека“, вођа новобеоградског клана, и бивши Стојковићев менаџер, који је, незадовољан јер није добио паре од Стојковићевог трансфера у Партизан, финансирао нереде у Ћенови

[5]

. У сваком случају, ради се о фудбалско-мафијашком спору са којим нико од оних неколико хиљада протестаната у недељу, као ни ви, ни ја, немамо ништа.

Повезивањем ова два догађаја, сва дотадашња пљувања и иживљавања режимских новинара су добила ветар у леђа, прича о забрани „екстремистичких“ и „десничарских“ организација добила је нову актуелност, а гнев бесног народа због бесмисленог прекида утакмице преусмерен је ка хулиганима, у које су, наравно, аутоматски убројани и сви противници одржавања геј параде, који су у недељу изашли на улице.

Међутим, то више није ни битно. Битно је да су режимски медији (мада овај термин уноси конфузију, јер ће неко помислити да они раде за режим ове државе, а они, пре свега, раде за режим и службе једне друге државе), у најтежем тренутку по власт, искористили „зицер“ из Ћенове и своје дојучерашње лепљење етикете хулигана и екстремиста свима чији се ставови разликују од линије Блиц-Б92, поставили на

„емпиријску“ основу, а све организације и сва мишљења која покушавају да заступају легалне и легитимне националне и државне интересе, гурнули у у исти хулиганско-екстремистички кош и потпуну илегалу.

А да су хтели да се баве заиста истраживачким послом, могли су ствари да поставе друкчије, да поставе питање ко је из свега овога највише профитирао (очигледно Италијани, наша власт и овдашњи пријатељи геј параде) и разоткрију још један школски пример медијског спиновања и манипулације. Уосталом, замислите само шта би се догодило да је, којим случајем, у питању била обрнута ситуација? Шта би било да се утакмица играла у Београду, а да су у главној улози били италијански навијачи? Чисто сумњам да би тада наши „реформски“ медији њих окривили за прекид сусрета. Не. Била би окривљена наша лоша организација, неспособна полиција, ФСС, а на крају би се све то довело у везу са „неозбиљношћу државе“. Таква држава, рекли би, нема права да очекује чланство у ЕУ, када није у стању да обезбеди ни одигравање једне обичне утакмице. На крају, медији би тражили оставку српског министра полиције, а наш несрећни председник и министар спољних послова би опет морали да се извињавају премијеру Италије.

[1] <http://www.itnsource.com/shotlist/RTV/2010/05/09/>

[RTV1148910/?v=1&a=0](http://www.itnsource.com/shotlist/RTV/2010/05/09/RTV1148910/?v=1&a=0)

[2] <http://www.theapricity.com/forum/showthread.php?t=17059>

[3] <http://www.blic.rs/Vesti/Beograd/211491/Patriotizam-nas->

[kosta-vise-od-milion-evra](http://www.blic.rs/Vesti/Beograd/211491/Patriotizam-nas-kosta-vise-od-milion-evra)

[4] <http://sport.blic.rs/Fudbal/Evropski-fudbal/186190/>

[Bogdanov-Nemam-nista -protiv-Italije-vec-protiv-reprezentacije](#)

[5] <http://www.glassrpske.com/vijest/13/sport/47401/cir/Keka>

[-menadzer-golmana-Stojkovic.html](#)